

ZPRAVODAJ

POLIČSKÉ CHARITY

Oblastní charita Polička

Nezisková církevní organizace poskytující sociální a zdravotní služby na Poličsku.

Číslo 14
Ročník 8.

Zima 2017

ÚVODNÍ SLOVO

Markéta Šafářová: „Na lidech, ne domech, stojí charita.“

Markéta
Šafářová

ředitelka
OCH Polička

Milí přátelé
a příznivci Charity,

další rok se kvapem blíží k závěru a my se svými rádi podělíme o všechny novinky, jež nás provázejí. Problém s nedostatečnými prostory pro některé rozšiřující

se služby jsme v průběhu léta vyřešili, a to zakoupením nového domu na Vrchlického 16. Nyní nás čeká stěhování, které se dotkne téměř všech a bude logisticky značně náročné. Cíl změn je však jasný – vytvořit pro zaměstnance a klienty lepší zázemí pro zajištění provozu našich služeb.

Skutečně nejdůležitějším a zároveň nejobtížnějším úkolem vedení Charity je zaplnit tento prostor osobnostně i pro-

fesně kvalitními pracovníky, kteří poslání Charity budou ve svých službách naplňovat. Jsem vděčná za všechny stávající zaměstnance, pro něž jsou smysl práce, atmosféra a vztahy na pracovišti důležitější než jen částka na výplatní pásce.

Doufám, že s Boží pomocí se nám, i přes nedostatek lidí na trhu práce, podaří najít další pracovníky pro rozvíjející se služby, kteří budou rádi patřit do týmu „Charitáků“.

NEPOKAZIT, A ROZVÍJET TO DOBRÉ

S Jiřím Stejskalem o zaměstnancích - bohatství Charity.

Jiří
Stejskal

ředitel
Diecézní
katolické charity
Hradec Králové

Jiří Stejskal je 23 let ředitelem Diecézní katolické Charity Hradec Králové a nadřízeným všech 21ti Charit v diecézi. Přes 10 let je jeho ústředním tématem člověk, zaměstnanec, charitní pracovník.

Jaký je Váš vzorový obraz pracovníka Charity?

V prvé řadě to má být laskavý a usměvavý člověk, který má rád lidi. Za druhé,

odborník s odpovídajícím vzděláním a v ideálu i věřící. Poslední bod není podmínkou při splnění předchozích.

Co je třeba k uskutečnění tohoto obrazu?

My zaměstnavatelé bychom takové lidi měli především do organizací přijímat, a vytvářet pro ně prostředí, aby takovými mohli zůstat. S Josefem Suchárem, prezidentem DCH HK, toto vnímáme jako náš nejdůležitější manažerský úkol.

Co pro to mohou udělat jednotlivé Charity?

Pevně věřím, že ve vedení

našich Charit takové lidi máme, a že to, co děláme pro ředitele, jim ukazuje cestu, kudy se mohou ubírat. Uznávám, že my v ústředí to máme jednodušší. Řešíme totiž teorii, kterou pak v jednotlivých charitách uvádějí do praxe.

Kde vidíte největší personální slabiny?

V malém výběru pracovníků na trhu práce. Navíc, práce v Charitě zatím nemá velkou prestiž, a to ani mezi lidmi z farností.

A kde cítíte potenciál?

Především v atmosféře, kterou na pracovištích v Charitách vytváříme. *SD*

LIDÉ CHARITY

Pater Pio

Narodil se v jihoitalské Pietrelcine r. 1887.

V šestnácti letech vstoupil do noviciátu kapucínského mužského řádu kláštera v Morcone a přijal jméno bratr Pio.

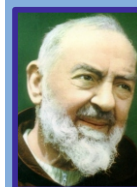
Na kněze byl vysvěcen v r. 1910 v katedrále v Beneventu. Na žádost představených, odešel do kláštera v San Giovanni Rotondo, kde setrval až do své smrti 23. 9. 1968.

Měl křehké zdraví, přesto byl výraznou osobností, zejména vyhledávaným zpovědníkem. Vedl čilou duchovní korespondenci s lidmi po celém světě. Inicioval výstavbu Domu pro úlevu trpícím v San Giovanni Rotondo.

Byl obdařen mnoha charismaty: bilokací a jasnovidectvím a jsou mu přisuzovány četné zázraky.

V r. 1918 se u něho objevila stigmata na rukou, nohou a v boku, pro něž byl nařčen z podvodu. Podezření vyvrátilo až vyšetření několika nezávislých lékařů. Stigmata zmizela až při jeho smrti.

Otec Pio byl svatořečen 2. května 1999 papežem Janem Pavlem II.

Pater Pio

kněz,
kapucín,
patron
dospívajících

DOBŘÍ ZPRÁVY

Konečně ve svém

Své samostatné, od služeb AC dílny oddělené prostory, získá od ledna 2018 Denní stacionář. Obsadí uvolněná místa po správním středisku, které se v listopadu přesunulo do čtvrtého charitního domu.

Denní stacionář v první stěhovací fázi obsadí dvě ze tří velkých místností prvního patra Charitního domu I. K dispozici bude mít bezbariérové WC a koupelnu, to vše pěkně pohromadě v jednom uzavřeném celku, zprístupněném chodišťovou plošinou.

Doposud klienti se středním až těžkým mentálním postižením fungovali ve společenské místnosti v přízemí. Tu však využívali také AC dílny v době svačin a společných programů, a celá Charita v čase obědů. Vzhledem k nárůstu počtu klientů to přestalo být ušlechtilé. SD

Objednejte si zprávy

V letošním roce jsme začali s vydáváním Zpráv z Otevřených dveří. Jde o pravidelné zaslání elektronického newsletteru, ze kterého se adresáti mohou dozvědět o tom, co se děje přímo v našem středisku a jsou zde i další zajímavé články, videa atd., týkající se převážně témat z oblasti duševního zdraví. To vše nyní nabízíme i Vám, čtenářům Zpravodaje poličské Charity. Napište si o Zprávě z Otevřených dveří! SP

NEWSLETTER OD

OBLASTNÍ CHARITA POLIČKA

OTEVŘENÉ DVEŘE

přihlašte se na:
od@pol.hk.caritas.cz

SVÉ SRDCE NECHÁVALA U PACIENTŮ

Retrospektivní pohled zdravotní sestry Dany Dvořákové.

Na Daně Dvořákové vidíte, že i po letech má svoji práci ráda.

Zdravotní sestra Dagmar Dvořáková, v Charitě od věků přezdívaná Dana, byla vždy veselá kopa pro kolegyně a studnice temperamentu a dobré nálady pro pacienty. Na konci letošního roku odchází do důchodu a tímto vzpomínkovým článkem srovnává včerejšek a dnešek, tak jak je prožila za 17 let služby ve středisku Charitní ošetrovatelská služba.

Koncem roku 2000 mě oslovila dlouholetá kamarádka s nabídkou práce na jednu směnu. Náplň práce - zdravotní sestra v domácí péči při Farní charitě v Poličce. Protože jsem pracovala přes dvacet let v nepřetržitém provozu v poličské nemocnici, hned jsem souhlasila.

Začátky nebyly vůbec jednoduché. Dopravním prostředkem na cestě k pacientům nám bylo kolo, komunikačním kanálem mezi námi sestrami jediný telefon /pevná linka/ na středisku a papírky se vzkazy na stole. V naší práci se hodně mísila zdravotní péče s péčí pečovatelskou, takže vedle píchání injekcí, převazů, procvičování nehybných končetin a poskytování ošet-

ření dle indikace ošetřujícího lékaře, jsme třeba u bezmocného pacienta, žádal-li to a potřeboval, umyli nádobí, vykoupali ho, podali mu oběd nebo snídani a zařídili léky.

Jak šel čas, systém práce se měnil. Téměř jsme opustili pečovatelské úkony, které převzaly kolegyně z Charitní pečovatelské služby a z Osobní asistence, a začali se soustředit výhradně na zdravotní péči. Naše práce se stala vysoce odbornou a v mnoha ohledech mnohem náročnější než ta, kterou jsem zažila v nemocnici, hlavně proto, že v terénu musíme být naprosto samostatné, rozhodné, a umět si samy poradit.

K tomu nám zaměstnavatel poskytuje hodně prostoru pro vzdělávání. Školíme se stále v celé škále naší působnosti. I díky Vaší štědrosti v Tříkrálové sbírce, jsme už před lety sesedly z kol a každá zdravotní sestřička ve službě jezdí za pacienty autem. Návštěvy se tak rozšířily do obcí v okruhu 20 km od Poličky.

V důsledku vysoké kvality a intenzity poskytovaných služeb je pro zdravotní sestru dnešní práce daleko náročnější. Tým charitní ošetrovatelské služby slou-

ží podle potřeby pacientů i 24 hodin denně, 7 dnů v týdnu. Do terénu v dopolední směně /trvá od 6 do cca 14 až 15 hodin/ vyráží 5 zdravotních sester, odpolední směnu /cca od 17 do 20 hodin/ slouží dle potřeby jedna až dvě sestřičky. Ve svátcích a o sobotách a nedělích pracuje v terénu zpravodaj jeden sloužící zdravotnický pracovník. Dříve jedna sestřička obsloužila za směnu asi 6 pacientů, dnes jich standardně zvládne dvanáct, a nemá-li časově náročné úkoly, tak je to třeba i 20 lidí.

Se zdravotní péčí si poradíme, ale největší problémy pro nás začínají s příchodem zimy. Ráno musíme nejprve zprovoznit zasněžená, omrzlá auta /nemáme garáže pro jejich parkování/ a po cestě čekat, kam až se s autem dostaneme a odkud už musíme s brašnou za pacientem pěšky. Občas si připadám jako Alena Mihulová z filmu „Sestřičky“.

Přes všechny tyto záležitosti mám svoji práci ráda. S určitostí promluvíme za všechny moje spolupracovnice, když řeknu, že největší odměnou je pro nás vidět radost v očích našich pacientů.

FÁRA A BUDOÁRY - STÁLE MUSÍME VYSVĚTLOVAT

Pro terénní sociální služby je vozový park nezbytností, tvrdí Š. Dvořáková.

Zadní trakt nejnovější charitní budovy nabízí také větší využití zahrady.

Po Poličce v poslední době krouží stále víc aut s charitním znakem a parkují u stále většího počtu charitních domů. Možná v někom z Vás vyvolávají otázky, zda je to nutné, a kde na to Charita bere.

Romantické období charitního znovuzrození v devadesátých letech, kdy si pracovníci vystačili s málem, ale také toho v pracovní době zákonitě méně stihli, je minulostí. Krásně o tom hovoří na straně 2 tohoto Zpravodaje sestřička Dana Dvořáková.

Poličská Charita má však z deseti provozovaných služeb pět terénních: Charitní ošetrovatelskou službu s Domácím hospicem sv. Michaela, Osobní asistenci, Charitní pečovatelskou službu, Otevřené dveře a Šanci pro rodinu. Musejí se podělit o 12 aut, což bývá celkem tvrdý logistický oříšek.

Zvykli jsme si, že při troše kreativity to skloubit lze. Ne každá služba totiž využívá vozy stejně intenzivně. Nejvíce je mají v permanenci zdravotní sestry s domácím hospicem a pečovatelská služba. Pohybují se v Poličce a jejím okolí a absolvují denně, sedm dní v týdnu, velké množství spíš kratších návštěv.

Po nich následují Otevřené dveře. Jsou jedinou sociální službou pro lidi s duševním onemocněním v okrese, takže rádius jejich pohybu sahá od Pusté Kamenice až po Jevíčko a od Bystrého po Litomyšl. Návštěvy u klienta

trvají déle a plánují se podle jednotlivých městských lokalit, aby se eliminovaly zbytečné přejezdy.

Střední využití má Šance pro rodinu, protože funguje ponejvíce v Poličce a okolních obcích. Charakterem práce se podobá Otevřeným dveřím, ale většina návštěv se odehrává odpoledne. Osobní asistence využívá auta méně, a to v případě, že mají asistentky v jeden den více asistencí s přejezdem. Asistence je časově nejnáročnější terénní služba, pracovník s klientem zůstává doma několik hodin až celou svou pracovní dobu.

A to není všechno. Ambulantní služba Denní stacionář a AC dílny dvakrát denně potřebují auto na svoz klientů a všichni charitní pracovníci společně vozy využívají k dopravě na nejrůznější školení a jednání odehrávající se mimo Poličku.

Vozový park vytváříme postupně. Auta pořizujeme z tříkrálových sbírek, grantů, nadací a nebo na leasing. Předpokládáme, že jsme se dostali do stádia, kdy snad končí jejich početní rozrůstání a nastoupí postupná obměna vozů. Nejstarším je sedmnáctiletá škoda Fabia.

Podobně jako s auty se vyvíjí i situace s charitními nemovitostmi. V posledních sedmi letech prudce rostoucí zájem klientů zapříčinil expanzi služeb, odstartoval nábor nových pracovníků a potřebu zajistit jim odpovídající pracoviště. Rozhodně nás v roce 2014, kdy jsme kupovali Charitní dům III., nenapadlo, že si to o tři roky později budeme muset zopakovat.

Stalo se. Od ledna 2018 začínáme splácet další dům koupený na úvěr a budujeme další zázemí pro pracovníky v našich ve švech praskajících střediscích. Budeme ho splácet 10 let, souběžně s ním 1,5 roku ponese ještě tíži zbytku úvěru z domu koupeného před ním. Splátky nelze hradit z dotací. Platíme je z vlastních prostředků, zejména z výnosu obchodu Fimfárum, a pak také z veřejné sbírky Dům pro Charitu, s kterou nám Vy, veřejnost, pomáháte.

LETECKÁ OTÁZKA PRO POMOCNÉ PROFESE

Charita by mohla jen těžko fungovat bez Vás. Co je vlastně náplní Vaší práce?

Hana Kosková

hospodářka

Mým úkolem je udržovat na všech domech pořádek a nasycit zaměstnance a klienty. Mám totiž na starosti také kuchyň a zásobování potravinami a úklidovým materiálem. Ve volném pracovním čase se věnuji lidem bez domova.

Jan Kopecký

údržbář

Kromě odborných prací (elektrika, instalatérství atp.) musím ovládat všechno, jako doma. Mým úkolem je, být dobrým hospodářem, a v tomto duchu se starat o charitní majetek. Tím majetkem myslím jak domy, tak auta a zahrady.

František Maršálek

údržba aut

Já se starám o auta. Zařizuji přezouvání pneumatik, doplňování kapalin a drobnou údržbu, třeba výměnu žárovek, stěračů a podobně. Také připravuji a jezdím s auty na technickou kontrolu. Dělán to na dohodu o provedení práce.

Jaroslav Zavoral

IT servis

V počítačové síti spravuji přes 60 zařízení. Mým cílem je, aby všichni charitní zaměstnanci byli spokojeni a mohli dobře pracovat v IT prostoru. Radím Charitě při nákupu IT zařízení, aby si pořizovala věci kvalitní a přitom nepředražené.

NEJDRAŽŠÍ BYL BUKÁČEK, PŘITAHOVAL ŠTREIT

Uspořádali jsme první on-line aukci uměleckých děl na Poličsku. Jak dopadla?

Od Nebeské aukce jsme si slibovali hodně. Vzruch, napětí, adrenalin i cenná a užitečná vítězství pro dárců - dražitele, a pro nás zajímavý finanční efekt v podobě rozvoje dárcovství i mezi lidmi, které jsme dosud nezažili. Ne zcela se tak stalo.

Aukční program pořadatelé pochopitelně poskytoval přehled, kdo se jí účastní. Překvapilo nás, že z jedné třetiny to byli lidé z Poličky a okolí a ze dvou třetin jsme je více-méně znali jako naše pomocníky, dárců, dobrovolníky, či dokonce zaměstnance. Výrazný průlom zájmu o Oblastní charitu Polička vně hranic její působnosti se tedy nekonal. Zato to pro nás byla velká zkušenost.

Za Nebeskou aukcí se skrývá obrovské množství práce. To, že web navenek působil nekomplikovaně a vkusně /skutečně ho veřejnost velmi oceňovala/, byla zásluha především našich dobrovolníků, programátora a fotografa. Koncept celého projektu, včetně všech formálních náležitostí a textových pasáží webu a proces shánění uměleckých děl, ležely na bedrech dvou charitních pracovníků. Objem jejich práce přesáhl 770 hodin.

Moc pěknou zkušenost jsme udělali s dárci děl. S většinou oslovených to bylo skutečně lidsky příjemné setkání, plné porozumění (třebaže často proběhlo pouze po telefonu). Dodnes si na „naše“ umělce-dárců rádi a s úsměvem vzpomene.

Také hladkost, s jakou aukce proběhla, byla udivující. Po dobu její aktivace se nevyskytl žádný virtuální „škudce“, který by ji svými zásahy v přihazování mařil.

Všichni, kdo se do dražby zapojili a zvítězili, si svá díla vyzvedli, a také za ně zaplatili. Jednoznačně, kultura účastníků byla vysoká. Do samotné aukce věnovalo 65 umělců 99 děl. Z nich si 35 vítězů odneslo 49 „trofejí.“ Devatenáct dražitelů v soupeření neuspělo. Aukce vynesla 85 272 Kč. Se souhlasem autorů byla později, mimo aukci, prodána díla za dalších 5 140 Kč.

Předpokládali jsme, že jarní „hru“ na aukci obrazů asi neocení každý. Což se potvrdilo. Mnozí z Vás jste raději podpořili úsilí Charity v zajištění vlastních provozních prostor přímo, zasláním příspěvku na sbírkový účet Dům pro Charitu. Byli to tito dárci: Andřílková Věra, Báča Otto, Baláš Josef, Bartošová Alena, Bártová Ludmila, Bednář Bohumil, Borovský Ladislav, Bukáčková Erika 4x, Bureš Pavel, Coufalová Jiřina, Dědič Tomáš, Doležalová Jitka, Dubišarová Marie, Hájek František, Hájek Jiří, Haman Ladislav, Hanusová Věra, Hloušek Ladislav, Houšková Hana, Chadima Josef, Chotěnovská Věra, Chybová Vlasta, Jílková Danuše, MUDr., Jílková Květa, Jílková Rozálie, Jindra Tomáš, Juklová Daniela, Juránková Emílie, Klejchová Jaroslava, Klimeš Pavel, Kobelková Marta 2x, Krassl Karel, Kubešová Emílie, Kučera Josef, Kučerová Marie, Kuře Václav, Lebarová Helena, Lidmila Miroslav, p. Lněničková, Malinská Marie, Matějka Miroslav, Matoušová Věra, Melezinek Josef, Moravec Jaroslav 12x, Motl Bohumil, Náhlíková Dana, Nečasová Růžena, Ondrová Olga, Oškrdalová Jiřina, Pazderová Alena, Píkula Jiří, Popelková Zdeňka, Portloví, Poulová Stanislava 2x, Rejmanová Božena, Roušarová Jarmila, Sádovská Marie, Skalníková Eva, RnDr., Sodomková Ilona, Sodomková Vladimíra 2x, Staňková Marie, Steiner Pavel, Štolová Jaroslava, Toman Pavel, Trávníček Josef, Uhlíř Vladimír, Vacek Jan, Větrovská Ludmila 2x, Vondra Miroslav, Zbytovská Anna. Na sbírkový účel Dům pro Charitu z jarní Nebeské aukce a od Vás, dárců, doputovalo celkem **154 903 Kč.**

UPŘÍMNĚ VÁM DĚKUJEME!

SD

HUDBA+SPONZOŘI+POSLUCHAČI+CHARITA=BENEFICE

Pěvecký sbor Corale v kostele svatého Jakuba rozsypal korále tónů.

Žamberecký gymnaziální sbor CORALE, který jako jediný ve dvanáctileté historii na benefičních koncertech Oblastní charity Polička vystoupil podruhé, dostal své skvělé pověsti. Čtvrtého listopadu posluchači zcela zaplnili kostel, prožili v něm hodinu skvělé hudby a domů odcházeli s vzrušujícím mrazením tónů Malé jazzové mše, gospelů a dalších songů. Úlohy podporovatelů se velmi štedře ujalo 24 sponzorů. Přispěli 113 500 korunami. Vstupné činilo 16 320 Kč. Po odečtení nákladů výnos benefice dosáhl **115 367 Kč.** Použijeme ho na projekt Dům pro Charitu.

VELKÝ DÍK ZA ÚSPĚŠNOU BENEFICI VÁM VŠEM - CORALÍM, SPONZORŮM I HOSTŮM KONCERTU.

generální sponzoři:

sponzoři:

stálý partner
Oblastní charity Polička

Medesa
20 let s vámi

MENTÁLNĚ HANDICAPOVANÍ V PRÁCI

J. Trmačová o významných úspěších AC dílen.

Tonda N., Věra K., Tonda P. a Filip P., čtyři rozdílní lidé, které spojuje jedno. Všichni se narodili s mentálním postižením, mají ztížený vstup na trh práce, a přesto jsou zaměstnaní, denně chodí do práce a jsou v ní spokojeni.

Své uplatnění našli jako pomocní pracovníci ve firmě vyrábějící lezecké vybavení, v zemědělském družstvu, v restauraci a v chráněné dílně, která vyrábí dekorační předměty.

Všichni čtyři také navštěvovali AC dílny, které jim pomohly vytvořit si pracovní návyky a podporovaly je při získání a udržení zaměstnání. A nejsou jedinými klienty AC dílen, kteří se úspěšně do práce začlenili.

Irena Č. a Olda Z. chodí uklízet a Vladimír M. rozváží obědy. Zájem klientů AC dílen o práci roste, a i současná situace na pracovním trhu, klesající zaměstnanost a volná pracovní místa nahrávají zaměstnávání lidí s postižením.

Lidé s mentálním handicapem si velmi váží získané práce a jsou stálými pracovníky, kteří nemění své zaměstnání. Odměňují své zaměstnavatele loajalitou a přičinlivostí, vlastnostmi, které jsou dnes ve společnostech vzácné.

Sociálně terapeutické dílny jsou alternativou k pracovnímu uplatnění. Aktivity realizované v dílnách směřují k pracovní činnosti

a pracovním návykům. V AC dílnách se snažíme klientům zprostředkovat také možnost práce „na zkoušku“ v rámci pracovních praxí. Ty pomáhají nejen klientům získat pracovní zkušenosti mimo prostředí dílen, ale také šířit informace o zaměstnávání osob s mentálním postižením mezi širší veřejnost.

Práce je pro lidi s mentálním postižením důležitá, protože dává jejich životu náplň.

Práce jim dělá radost.

NELEHKO SE LIDEM ŘÍKÁ: „NE.“

Naplněná kapacita, přetížený personál a čekání na službu.

Fungování ve středisku Osobní asistence a Charitní pečovatelské službě je trochu jako na houpačce.

V první polovině roku jsme bojovali s plnou kapacitou v obou střediscích. Není lehké říkat lidem ne, když víte, že vaši pomoc opravdu potřebují. Ale i u nás je nastavena maximální kapacita - formálně /úřednický/ Pardubickým krajem, prakticky - počtem personálu a penězi na jejich platy. Tím je zajištěno, aby ji poskytovatel služeb dodržoval.

První polovina roku byla ve znamení: NE. Měli jsme plno a všech našich 11 asistentek a 4 pečovatelky se takřka nezastavily. Měli jsme velkou ochotu a vůli vyslyšet volání aspoň těch nejpotřebnějších, po poskytnutí služby, a tak se čile pracovalo všední den i ve svátek, o sobotách a nedělích, ráno i pozdě večer. Pak přišel zlom, kdy to

nešlo. Pracovnice byly vyčerpané, nebylo koho střídat na víkendy, aniž bychom neriskovali porušování zákoníku práce. A tak jsme museli, k nelibosti řady žadatelů o službu, začít říkat: „Ne“.

Souběžně s tím vedení Charity vyjednávalo s Pardubickým krajem. Argumentovalo poptávkou po službách, s cílem získat víc finančních prostředků na mzdy, abychom mohli zaplatit hodiny vykonané práce nad plán asistentek a pečovatelek, odvedenou v prvním pololetí.

Zadařilo se. Schodek s „vícepracemi“ se podařilo dorovnat. A protože jsme v druhé polovině roku několika klientům takzvané „dosloužili“, uvolnilo se pár míst, takže nyní můžeme několik potřebných do služby přijmout.

Takový je obrázek o státní koncepci poskytování terénních sociálních služeb dlouhodobě nemocným a seniorům. Přesto věřím, že se do budoucna budeme pomalu rozrůstat, a přibude nám sil i kapacity poskytovat více pomoci těm, kdo ji potřebují.

Eliška Šauerová

Pomáhat tam, kde už síly nestačí.

VÍCE INFORMACÍ

Rozšiřujeme Poradnu

Letos v červnu jsme podali žádost do Operačního programu Zaměstnanost, strukturálních fondů EU. Předmětem projektu bylo rozšíření poskytovaných služeb Občanské poradny (OP) i na území Bysterska.

Prostředky z projektu jsme získali, takže už od srpna 2018 v městě Bystřé otevřeme nové kontaktní místo. Zatím bude fungovat jeden den v týdnu odpoledne. Zároveň tým občanské poradny posílíme o jednoho pracovníka, což umožní rozšířit úřední hodiny poradny v Poličce a realizovat tzv. terénní poradenskou službu, a učinit službu OP dostupnou také lidem žijícím v mimořádně složitých podmínkách (zdravotně handicapovaným atp.)

ŠD

Novinky z AC dílen

Od září tohoto roku se v AC dílnách i Denním stacionáři událo několik nových aktivit, které stojí za zmínku. Z peněz, které jsme získali uskutečněním dětského karnevalu, začala probíhat muzikoterapeutická setkání vedená paní Alžbětou Jansanskou. Dále jsme navázali spolupráci s paní logopedkou Hankou Dalíkovou, pod jejímž vedením zařazujeme logopedická cvičení do komplexu ostatních aktivit. Potěšila nás také účast našich klientů na pardubickém festivalu Duhové křídlo, kde vystoupili s choreografií „Motýlí křídla“.

V pátek prvního prosince úspěšně proběhla tradiční akce, adventní výstava „S vůní vanilky“, zaměřená na ztvárnění Svaté rodiny ve výtvarném umění, tvorbu vitráží a keramiky.

JT

PŘIPRAVUJEME

Startujeme tříkrálovku

Vybavení nových prostor Nizkoprahového denního centra pro bezdomovce v městě Polička; dvě auta, jedno pro terénní práci Otevřených dveří, druhé pro Charitní pečovatelskou službu; peníze na provoz domácí hospicové péče; prostředky na přímou pomoc sociálně slabým v místě působnosti OCH Polička; podpora projektů v Indii... to jsou záměry Charity na použití výtěžku chystané Tříkrálové sbírky 2018.

Ne všechny výše zmíněné záměry sbírka zcela pokryje, ale určitě k uskutečnění každého z nich výrazně pomůže.

Tentokrát termín „tříkrálovky“ vychází přímo na svátek tří králů. Srdečně Vás proto zveme v sobotu 6. ledna 2018 v 9 hodin na poličské náměstí Palackého. Přijďte vyprovodit zástup cca 150 koledníků, vedený družinou králů na koních a zaposlouchejte se do vánočních koled v provedení Small Bandu. Vyslechněte slůvko nového poličského pana faráře a buďte účastní požehnání koledníkům.

Apředeevším si užijte Vánoce v plnosti - v radosti a rodinné pospolitosti, završené skutkem tříkrálového milosrdenství. SD

Buďte s námi

Hledáme Vás, lidi, kteří se zajímáte, jak lze v naší společnosti pomáhat lidem, kteří si sami pomoci nemohou. Hledáme vás, kdo při nás budete stát, když my budeme podpírat našeho klienta.

Podpořte nás:

- slovem
- radou
- pomocí
- darem

POMOC ADRESNÁ NEBO DISKRÉTNÍ?

Pavel Šimon udělal dobrou zkušenost s druhou variantou.

Ilustrační foto

Včera jsem opět v televizi slyšel ořepanou větu: „*Nejlepší je adresná pomoc*“. Dát něco přímo tomu chudému dítěti, ať si s tím naloží, jak uzná za vhodné. Ne vždy s tímto přístupem lze souhlasit a ne vždy je moudrý. V případě, že se vybírá na kompenzační pomůcku, může to být způsob vhodný. Ale já někdy z těchto vyjádření cítím trochu toho podezíravého: „*Dejme to raději přímo, aby se cestou něco náhodou neztratilo*“. Ano, adresná pomoc má svá pozitiva a zároveň úskalí.

Jde dobře mediálně „prodat“. O dítěti natočíte srdcervoucí příběh, klientovi přestavíte v rámci pořadu byt, jiného zbídačeného vyfotíte do časopisu s lo-

gem sponzora apod.

Jedna kolegyně z partnerské služby mi předala zkušenost, kdy se adresná pomoc dosti minula účinkem. Jistá nejmenovaná televize udělala rodině novou kuchyň. V rámci rekonstrukce vyhodila většinu nádobí a zásob. Rodina pak neměla v čem a z čeho vařit. Výsledek byl ten, že v krásném, nově vybaveném bytě neměly děti co jíst. V čem je tedy to zásadní úskalí? Říká se: „*Kdo rychle dává, dvakrát dává*“.

Adresnou pomoc nikdy neuděláte ze dne na den. Mohu uvést jiný příběh. Dnes do služby volala rozvedená, psychicky zlomená maminka čtyř dětí, že má nouzi a děti nemají co jíst. Třetí podobný telefon

za poslední týden. Jak je to možné? Scénář problému: klasický, učebnicový. Vychytralý občan koupí levně starší velký dům. V rámci nájemní smlouvy (pokud nějaká existuje) nepožaduje kauci a na to rodiny, co nemají peníze, slyší. Touto cestou se dostanou do nevyhovujícího bydlení. Jiné nájemní byty tu, díky dlouhodobě chybné politice města, ani najít nemohou. Jak těmto rodinám pomáháme v praxi?

S lidmi promluvíme o zdánlivě beznadějně situaci a hledáme možnosti pomoci. Kontaktujeme ochotné členy v rámci kruhu jejich rodiny, přátel a známých. Vyhodnotíme situaci a doporučíme návazné služby nebo odborníky. Při troše štěstí může ještě ten den večer maminka dětem vařit krupičnou kaši z potravinové pomoci. Je potřeba pomáhat hned, ne zítra. A spíše diskrétně.

Co myslíte, bude chtít tato maminka volat televizi a natočit reportáž o svém příběhu? Vyfotit se s dětmi do místního časopisu, uspořádat sbírku nebo koncert? Ne. Chce to, co každá máma. Mít spokojenou rodinu. Večer usínat vedle svých dětí a vidět v jejich tvářích pokoj a mír. A k tomu chceme pomáhat.

Cílem Zpravodaje poličské Charity je **informovat všechny přátele, dobrodince, dárce a dobrovolníky** o dění v Oblastní charitě Polička a **být transparentní a otevřenou organizací** zejména vůči těm, kdo se o její činnost a působení v regionu zajímají.

Je poděkováním desítkám a v některých případech i stovkám lidí (například Tříkrálová sbírka nebo veřejná sbírka Dům pro Charitu), kteří Oblastní charitě Polička nezištně, dlouhodobě a často anonymně pomáhají.

Představuje práci a nasazení pracovníků Charity z jejich osobního úhlu pohledu. **Poskytuje informace přímo od zdroje.**

Vydává Oblastní charita Polička

Vrchlického 22, 572 01 Polička, tel. 461 725 552, www.policka.charita.cz, e-mail: charita@policka.cz,

redakce: Štěpánka Dvořáková

tel. 734 435 458, e-mail: zastupce@pol.hk.caritas.cz

č. účtu: 351105664/0600

Neprodejně, neprošlo jazykovou úpravou.